

SUCCESVOL PENVISSSEN IN DE WINTER

IJskoude karper escapades van Robert Lamboo

De penhengel is een ideaal wapen om 's winters actief achter de karper aan te gaan.

Duikers, bruggen en rietkragen: de karper is nu vooral te vinden op plekken die beschutting bieden.

De periode tussen kerst en de jaarwisseling is nou niet bepaald de tijd waarbij je aan karpervissen denkt. Maar waar een groot deel van Nederland nog zat uit te buiken van het kerstdiner, ging Robert Lamboo juist een paar uurtjes op pad om een visje te vangen. In de koude wintermaanden is er zeker in de Hollandse polder nog aardig wat karper te vangen. Struinend met een pennetje heeft hij de afgelopen jaren al menig winters succes geboekt. Hét Visblad ging eind vorig jaar een dagje met hem op stap.

TEKST EN FOTOGRAFIE KEVIN DIEDEREN

Het plan is om de polder in te gaan en de karper te zoeken op de plekken waarvan Robert denkt dat er vissen overwinteren. Vooral bruggen en duikers zijn in deze periode geliefd vanwege de beschutting die ze bieden. Op deze plekken, waar het drukke verkeer soms als een dolle over heen scheurt, lijkt de vis zich nu te verzamelen. Maar ook klassieke plekken als rietkragen en overhangende struiken slaan we natuurlijk niet over. In de auto op weg naar een van de favoriete plekken van Robert, vertelt hij dat er echter ook vissen zijn die nu gewoon in het midden van de vaart liggen. Zo spreekt hij regelmatig snoekvissers die daar af en toe ook karper 'haken' op een stuk kunsttaas.

SUMMIER VOEREN

De eerste plek waar Robert het probeert, is een duiker die onder een weg door loopt. Hij grapt nog dat deze stek zo ongeveer een 'zekerheidje' is waar in de winter vrijwel altijd vis huist. Voordat er wordt gevestigd, gooit Robert zo'n tien tot twintig korrels blikmaïs

in de betonnen tunnel. "Dat is niet bijzonder veel, maar meer voeren is niet nodig en kan soms zelfs in je nadeel werken. De vis die op dit soort stekken ligt, is vaak niet bereid om heel fanatiek te azen." Met elke hand voer extra die je in het water gooit, torpedeer – of in dit geval: bombardeer – je dus als het ware je kansen om een vis te vangen.

LIJNZWEMMERS

Al binnen een paar minuten is er leven in de brouwerij. De pen komt eventjes iets naar boven, schuift een stukje op en verdwijnt vervolgens onder water. De vis reageert direct op de aanslag, maar blijft mede dankzij de soepele penhengel verassend rustig rondzwemmen. Ondanks dat de oude glasstok de klappen goed opvangt, ziet de vis toch kans om vlak voor het net de haak te lossen. De door de lucht zwaaiende vuist van Robert laat goed zien dat hij hier stevig van baalt. "Maar waar er eentje zit, zitten er in de winter meestal wel meer." We proberen het nog een half uurtje en zien af en toe de pen bewegen. Waarschijnlijk lijn-

zwemmers, dus lijkt het ons slim om te verkassen naar de volgende plek. Die lijnzwemmers horen volgens hem ook bij het vissen in de winterholen van de karper. "Doordat er veel vis op een klein oppervlakte ligt, is het niet te voorkomen dat de karper tegen je lijn aan zwemt. De kleine bewegingen op de pen laten je dan in ieder geval zien dat er vis op de stek zit."

OLDSKOOL

Aangekomen op de tweede plek vertelt Robert over zijn materiaal. Daaruit blijkt duidelijk een voorliefde voor ouderwets glasvezel en simpele spullen. "Karpervissen hoeft niet duur te zijn. Per jaar ben ik denk ik net een paar tientjes kwijt om te vissen. Zo vis ik met de meeste dobbers al jaren." Voor het vissen bij de duikers prefereert hij een wat kortere hengel van ongeveer elf voet lang. Daarmee kun je met een zijwaarts worpje de pen een stukje in de duiker krijgen. Daarnaast zijn er bij de meeste duikers weinig obstakels te vinden, zodat een hengel van zo'n 1,5 lb vrijwel altijd voldoet. "Voor stekken bij bruggen is een wat zwaardere en langere hengel dan wel weer fijn", gaat Robert verder. "Hierbij moet je al gauw denken aan een 13-voeter met een testcurve van ongeveer 2 lb. Met die extra lengte is het vaak makkelijker om de dobber bij de palen te houden, al moet je

wel uitkijken dat je tijdens het zetten van de haak niet tegen de brug aan slaat. Zo vloog de

Zacht blikvoer is 's winters favoriet. Daarbij grijpt Robert meestal naar de 'good old maïs'.

Veel heb je niet nodig om een winterkarper te vangen

top van een van mijn hengels laatst nog tegen het beton toen een vis los schoot." Dure hengels zijn aan hem dan ook niet besteed. Ook wat molens

betreft houdt hij het basic. "Tegenwoordig koop je al voor een paar tientjes een molen waar je een hoop plezier van zult hebben."

Zo'n tien tot twintig maïskorrels bij je pennetje is zat.

PAAL BOVEN WATER

Op de obstakelvrije stekken vist Robert met nylonlijnen van 22 tot 25/00 dik. "Bij bruggen mag het best wat dikker. Voordat je het weet zit de vis tussen de palen en dan kun je best wel wat extra schuurbestendigheid gebruiken." Op de vierde stek geeft hij een demonstratie van het drillen onder de bruggen. Als na ongeveer twintig minuten de antenne van zijn pen in de golven verdwijnt, slaat Robert beheerst naar de zijkant aan. Daarna probeert hij de vis onder controle te houden en met een strak afgestelde slip bij de palen weg te krijgen. Als dat is gelukt, loopt hij met de kromme hengel weg van de brug om de vis verderop af te drillen. Deze keer heeft hij meer geluk en komt de vis zonder al te veel moeite op de kant. "Het zijn hier in de polder misschien niet de grootste vissen, maar kijk eens hoe mooi ze zijn", zegt Robert als hij tevreden met de schubkarper voor de camera poseert. "Ik hoef echt niet alleen maar grote vissen te vangen. Als ik hier rustig kan vissen en dit slag karpers vang, ben ik al tevreden. Rust en een leuke manier van vissen, vind ik een stuk belangrijker dan het formaat karper."

EASY DOES IT

Als het over montages en aas gaat, doet Robert een bekentenis. "Eigenlijk ben ik maar een simpele visser. Zo vis ik nog steeds hetzelfde als jaren geleden. Standaard heb ik diverse soorten blikvoer bij me om te proberen, maar uiteindelijk gebruik ik toch meestal de vertrouwde gele maïskorrels." Ook aan de laatste meters lijn is weinig schokkends te ontdekken. "Gewoon een karperpennetje van één tot twee gram, die ik met het onderste loodje op de bodem uitlood. Dit loodje van 0,4 gram moet er voor zorgen dat het aas op de plek blijft liggen en ik een opsteker zie als het haakaas door een vis wordt opgenomen. Als het wat harder stroomt, wil ik soms ook nog wel eens de andere loodhagels die wat hoger op de lijn zitten

naar beneden schuiven. Dit om te voorkomen dat het aas weg stroomt."

Dat deze simpele aanpak bijzonder effectief kan zijn, bewijst Robert op de volgende stek. Binnen een kwartiertje peutert hij een tweetal schubkarpertjes onder een duiker vandaan. "Je kunt daaraan mooi zien dat de vis gegroepeerd ligt en in de wintermaanden wat minder actief is. In de zomer schrikken de andere vissen vaak als je een van hun soortgenoten haakt. Nu blijft de rest gewoon rustig op de stek rondhangen. Op één plek meerdere vissen vangen is nu dus zeker mogelijk."

PRIKSESSIES

In de auto terug naar huis, kunnen we niet anders dan

concluderen dat het met drie gevangen karpers een succesvolle dag is geweest. In een paar uurtjes tijd hebben we diverse plekken afgevist waar we steeds een kwartier tot twintig minuten bleven. "Als er dan nog geen activiteit te zien is, kun je beter doorrijden naar de volgende stek. Kijk maar naar vandaag. Op de plekken waar we beet kregen, was dat meestal al binnen een paar minuten", zegt Robert. Op deze manier is het dus ook nog lonend om 's middags snel een uurtje de sloten af te struinen op zoek naar karper. Bij gebrek aan poldersloten, kun je de vissen op cultuurwater uiteraard op dezelfde

manier belagen. Dus in plaats van thuis naar de foto's van zomervangsten te kijken, kun je nu toch echt beter die dikke jas van de kapstok en de hengels uit de schuur halen!

Wees niet bang dat je met het drillen van een vis 's winters de andere aanwezige karpers meteen verjaagt.

Robert Lamboo: "Rust en een leuke manier van vissen vind ik belangrijker dan het formaat vissen."